

UP, K5 (piątek - pilny Komar i piski) .
ju

(20)

Zielona Góra, dnia 14 kwietnia 2021 r.

SKO – 1628/53-S/21

DECYZJA

Starostwo Powiatowe
w Nowej Soli
WPLYNEŁO
11.06.2021
L. dz. ST-1628/53/21 AN
Nr sprawy BS.6233.17.2020.MGG
VSB

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze

w składzie:

Przewodnicząca: Justyna Pawlak

Członkowie: Małgorzata Buczkowska

Sławomir Wiśniewski (spr.)

14.06.2021

po rozpatrzeniu w dniu 14 kwietnia 2021 r. odwołania wniesionego przez Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska od decyzji Starosty Nowosolskiego z dnia 12 lutego 2021 r., znak BŚ.6233.17.2020.MGG, w sprawie umorzenia postępowania administracyjnego w przedmiocie cofnięcia decyzji Starosty Nowosolskiego z dnia 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG, udzielającej zezwolenia na odzysk odpadów poza instalacjami lub urządzeniami w związku z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na działce nr ewid. 460 obręb Mirosin Dolny, gmina Kozuchów, udzielonego Irreco Sp. z o.o. (dawniej AGC Sp. z o.o. Oddział Nr 1 w Radomiu), działając na podstawie art. 38 ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920 ze zm.), art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 570 ze zm.), art. 30 ust. 2 pkt 2 i art. 47 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 ze zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735)

orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

UZASADNIENIE

W dniu 6 października 2020 r. Starostwo Powiatowe w Nowej Soli zwróciło się do Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Zielonej Górze (LWIOŚ) o przeprowadzenie kontroli zarządzającego składowiskiem odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na działce nr ewid. 460 obręb Mirocin Dolny, gmina Kożuchów, to jest IRRECO Sp. z o.o., w zakresie prawidłowości prowadzonych prac rekultywacyjnych z wykorzystaniem materiału odpadowego.

W dniu 12 listopada 2020 r. LWIOŚ wydał zarządzenie pokontrolne, wstrzymując w terminie natychmiastowym dowóz na teren składowiska osadów ściekowych przeznaczonych do wytworzenia wierzchniej warstwy okrywającej wierzchowinę terenu rekultywowanego.

Jak wynika z uzasadnienia tego zarządzenia, w wyniku kontroli składowiska ustalono, że prowadzący składowisko rozpoczął formowanie warstwy biologicznej okrywającej wierzchowinę składowiska przed wypełnieniem niecki składowiska odpadami obojętnymi dla środowiska. W ten sposób kontrolowany podmiot naruszył harmonogram prac związanych z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów określony w decyzji Marszałka Województwa Lubuskiego z dnia 14 grudnia 2018 r., znak: DŚ.III.7241.2.24.2018, jak również pkt IV decyzji Starosty Nowosolskiego z dnia 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG, udzielającej zezwolenia na odzysk odpadów poza instalacjami lub urządzeniami w związku z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, która to decyzja również przewidywała, że warstwa biologiczna stanowiąca podłoże glebowe i okrywę rekultywacyjną z humusu ma być ułożona na wcześniej wykonanych warstwach rekultywowanego gruntu.

Pismem z dnia 12 listopada 2020 r. LWIOŚ zwrócił się do Starosty Nowosolskiego z wnioskiem o cofnięcie decyzji tego organu z dnia 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG, udzielającej zezwolenia na odzysk odpadów poza instalacjami lub urządzeniami w związku z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na działce nr ewid. 460 obręb Mirocin Dolny, na podstawie art. 47 ust. 1 -3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (dalej: u.o.o.).

W odpowiedzi na zarządzenie pokontrolne LWIOŚ pełnomocnik Irreco Sp. z o.o. poinformowała pismem z dnia 30 listopada 2020 r., że w celu wyeliminowania naruszeń wskazanych w zarządzeniu pokontrolnym LWIOŚ, polegających na formowaniu warstwy biologicznej przed wypełnieniem niecki składowiska do rzędnej jego obwałowania, IRRECO

Sp. z o.o. wstrzymała dowóz na teren składowiska osadów ściekowych do czasu wyjaśnienia i udokumentowania prawidłowej realizacji harmonogramu prac związanych z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów określonego w pkt. II.4 decyzji Marszałka Województwa Lubuskiego z dnia 14 grudnia 2018 r., znak: DŚ.III.7241.2.24.2018.

Pismem z dnia 1 grudnia 2020 r. Starosta Nowosolski zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie cofnięcia decyzji Starosty Nowosolskiego z dnia 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG, udzielającej zezwolenia na odzysk odpadów poza instalacjami lub urządzeniami w związku z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na działce nr ewid. 460 obręb Mirocin Dolny, gmina Kożuchów, udzielonego Irreco Sp. z o.o. (dawniej AGC Sp. z o.o. Oddział Nr 1 w Radomiu), jak również o przeprowadzeniu w dniu 11 grudnia 2020 r. „wizji lokalnej” na terenie składowiska odpadów.

Jak wynika z treści protokołu z tej czynności, przedstawiciele organu w wyniku analizy ewidencji odpadów przyjmowanych do rekultywacji składowiska prowadzonej w wersji elektronicznej w ramach systemu BDO ustalili, że do budowy skarp, w tym obwałowań, kształtowania korony składowiska, a także porządkowania i zabezpieczenia przed erozją wodną i wietrzną skarp i powierzchni składowiska wykorzystano odpady wskazane w zezwoleniu w ilości 4 052,790 Mg, natomiast do budowy warstwy rekultywacyjnej przyjęto odpady o łącznej masie 14 051,946 Mg. W drugiej grupie odpadów przeważał odpad o kodzie 19 05 03 – kompost nieodpowiadający wymaganiom (nienadający się do wykorzystania) oraz odpad o kodzie 19 08 05 – ustabilizowane komunalne osady ściekowe.

W trakcie oględzin składowiska jego kierownik poinformował kontrolujących, że prace związane z przygotowaniem składowiska do zamknięcia i prace rekultywacyjne rozpoczęto w północnej części działki nr ewid. 460, to jest ok. 270 m do ok. 380 m zgodnie z rys. nr 2 w odniesieniu do punktu granicznego projektu technicznego zamknięcia składowiska. Warstwa biologiczna utworzona m.in. z ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych została ułożona na wcześniej utworzonych warstwach mineralnych o odpowiednich grubościach. Kierownik składowiska stwierdził również, że odpady w postaci żużła, popiołów paleniskowych i pyły z kotłów zostały przed wykorzystaniem wymieszane w proporcji 1:1 z odwodnionymi ustabilizowanymi komunalnymi osadami ściekowymi. Same osady ściekowe są mieszane z piaskiem rodzimym.

W efekcie przeprowadzonych oględzin pracownicy organu nie stwierdzili naruszeń warunków zezwolenia Starosty Nowosolskiego na przetwarzanie – odzysk odpadów ani nieprawidłowości w zakresie przestrzegania wymagań środowiska.

Pismem z dnia 21 stycznia 2021 r. Starostwo Powiatowe w Nowej Soli poinformowało LWIOŚ o wynikach kontroli oraz zwróciło się o wskazanie nowych okoliczności budzących wątpliwości dotyczących działalności Irreco Sp. z o.o.

W dniach 21 i 28 stycznia 2021 r. pracownicy Starostwa Powiatowego w Nowej Soli przeprowadzili kolejne oględziny składowiska odpadów nie stwierdzając nieprawidłowości w zakresie gospodarowania odpadami, jak również nie stwierdzono naruszenia warunków zezwolenia Starosty Nowosolskiego z dnia 7 października 2019 r., znak BĆ.6233.1.2019.MGG.

W piśmie z dnia 25 stycznia 2021 r. LWIOŚ wskazał, że wyniki kontroli składowiska przeprowadzone przez WIOŚ w dniach 12 października – 5 listopada 2020 r. wskazały na naruszenie przez Irreco Sp. z o.o. harmonogramu prowadzonych prac w zakresie zamknięcia składowiska i jego rekultywacji. Analiza wpisów w BDO potwierdziła, że Irreco Sp. z o.o. prowadziła dowóz odpadów w postaci komunalnych ustabilizowanych osadów ściekowych na teren składowiska w okresie 26 sierpnia – 24 listopada 2020 r., jak również realizowała dowóz innych odpadów przeznaczonych do utworzenia warstwy rekultywacyjnej. przede wszystkim kompostu nieodpowiadającego wymaganiom. Przygotowanie warstwy biologicznej przed zamknięciem składowiska nie jest zgodne z harmonogramem prac związanych z zamknięciem i rekultywacją składowiska określonym w pkt. II.4 decyzji Marszałka Województwa Lubuskiego z dnia 14 grudnia 2018 r., znak: DŚ.III.7241.2.24.2018. Decyzja ta nie zezwala na wykorzystanie tych odpadów na tym etapie prac związanych z zamknięciem i rekultywacją składowiska; wykorzystania tych odpadów na tym etapie nie przewiduje również projekt techniczny zamknięcia składowiska będący w posiadaniu WIOŚ.

Zawiadomieniem z dnia 10 lutego 2021 r. Starosta Nowosolski przekazał pismo LWIOŚ Marszałkowi Województwa Lubuskiego jako organowi właściwemu do rozpatrzenia sprawy.

W dniu 12 lutego 2021 r. pracownicy Starostwa Powiatowego w Nowej Soli przeprowadzili kolejne oględziny składowiska odpadów w Mirocinie Dolnym stwierdzając, że na miejscu odbywał się m.in. wyładunek odpadów o kodzie 19 05 03 - kompost nieodpowiadający wymaganiom. Nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie

gospodarowania odpadami oraz w zakresie przestrzegania warunków zezwolenia Starosty Nowosolskiego.

Zaskarżoną decyzją z dnia 12 lutego 2021 r., znak BŚ.6233.17.2020.MGG, organ umorzył postępowanie administracyjne w sprawie cofnięcia decyzji Starosty Nowosolskiego z dnia 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG. W uzasadnieniu Starosta Nowosolski przedstawił stan faktyczny sprawy i wskazał, że przeprowadzone oględziny skaldowska odpadów nie wykazały nieprawidłowości w zakresie przestrzegania warunków zezwolenia na przetwarzanie – odzysk odpadów, jak w zakresie przestrzegania wymagań ochrony środowiska.

W odwołaniu od decyzji LWIOŚ zarzucił temu rozstrzygnięciu naruszenie art. 47 ust. 1 u.o.o. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy kontrola LWIOŚ wykazała, że zamknięcie i rekultywacja składowiska w Mirocinie Dolnym prowadzona była niezgodnie z pkt IV decyzji Starosty Nowosolskiego z 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG, udzielającej zezwolenia na odzysk odpadów poza instalacjami lub urządzeniami w związku z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

Ponadto LWIOŚ zarzucił naruszenie przepisów postępowania – art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. – poprzez pominięcie wyników kontroli LWIOŚ i oparcie decyzji wyłącznie na wynikach oględzin składowiska przeprowadzonych w dniu 11 grudnia 2020 r., naruszenie art. 105 k.p.a. poprzez umorzenie w całości postępowania administracyjnego, podczas gdy wyniki kontroli WIOŚ wskazują, że w sprawie nie występuje przesłanka bezprzedmiotowości oraz obrazę przepisów art. 107 § 1 i 3 k.p.a. - poprzez niezachowanie wymogów w nim wskazanych dotyczących zasad sporządzania uzasadnienia decyzji.

W piśmie z dnia 15 marca 2021 r. oznaczonym jako „Odpowiedź na odwołanie” organ odniósł się do zarzutów LWIOŚ wskazując m.in., że ustalenia kontroli dokonane przez WIOŚ nie mogą stanowić podstawy do wszczęcia postępowania w przedmiocie cofnięcia zezwolenia na przetwarzanie odpadów, albowiem LWIOŚ nie jest „organem właściwym” w rozumieniu art. 47 ust. 1 u.o.o. Stąd też podstawę rozstrzygnięcia stanowiły ustalenia własne organu, zgodnie z którymi Irreco Sp. z o.o. nie dopuściła się naruszeń.

W ocenie Starosty, procedura określona w art. 47 u.o.o. jest specyficzna, albowiem zakłada początkowy etap, w którym posiadający zezwolenie na odzysk odpadów może uniknąć wszczęcia postępowania w przedmiocie cofnięcia zezwolenia tylko poprzez zastosowanie się do wezwania. Sam skarżący przyznaje, że stwierdzone w toku kontroli LWIOŚ naruszenia miały miejsce w okresie od 26 sierpnia do 24 listopada 2020 r., albowiem

w tym okresie miało miejsce zwożenie odpadów przeznaczonych do wykonania warstwy biologicznej. Tym samym na dzień kontroli składowiska przez pracowników Starostwa naruszenia te nie istniały, w związku z czym bezprzedmiotowym było wzywaniem Irreco Sp. z o.o. do zaniechania naruszeń, skoro od 30 listopada 2020 r. podmiot ten zaniechał naruszeń. Poza tym z art. 47 u.o.o. nie wynika możliwość żądania przywrócenia do stanu zgodnego z warunkami zezwolenia. Zapisy pkt. IV decyzji Starosty Nowosolskiego z 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG, zawiera szczegółowy opis stosowanej metody lub metod przetwarzania odpadów, w tym wskazanie procesu przetwarzania. Pozostałe zapisy pkt. IV to opis zakresu prac (a nie harmonogramu) prowadzonych na terenie składowiska oraz wskazanie odpadów wykorzystanych do budowy skarp, obwałowań i kształtowania składowisk, a także porządkowania i zabezpieczania przed erozją wodną i wietrzną skarp i powierzchni korony składowiska oraz budowy warstwy rekultywacyjnej.

Z ustaleń „wizji lokalnej” wynika, że prace związane z zamknięciem składowiska i rekultywacją gruntu prowadzone są etapami, a odpady przeznaczone do utworzenia warstwy biologicznej układane są na wcześniej utworzonych warstwach mineralnych. Decyzja Starosty Nowosolskiego nie zawiera warunku, aby prace związane z zamknięciem i rekultywacją miałyby objąć cały teren jednocześnie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze na podstawie posiadanych akt i obowiązujących przepisów zważyło, co następuje:

Przepis art. 30 ust. 2 u.o.o., dopuszczający możliwość odzysku poza instalacjami i lub urządzeniami, stanowi wyjątek od zakazu przetwarzania odpadów poza instalacjami lub urządzeniami przewidzianego w ust. 1 tego przepisu. Z uwagi na wyjątkowy charakter tego procesu, odzysk poza instalacjami lub urządzeniami może być prowadzony, jeżeli nie stwarza zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi oraz jest prowadzony zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 30 ust. 4 lub 5 u.o.o. (art. 30 ust. 3 u.o.o.).

Rodzaje odpadów oraz warunki ich odzysku w procesach odzysku R3, R5, R11 i R12, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, poza instalacjami lub urządzeniami określone zostały w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. poz. 796), gdzie wskazane zostały również warunki wypełniania terenów niekorzystnie przekształconych. Z kolei warunki odzysku odpadów stosowanych dla celów rekultywacji składowisk odpadów wskazane zostały w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk

odpadów (Dz. U. poz. 523 z późn. zm.), w którym określone zostały m.in. odpady, które mogą być stosowane do budowy skarp, w tym obwałowań, oraz kształtowania korony składowiska.

Powyższe warunki odzysku zostały przetransponowane decyzji Starosty Nowosolskiego z dnia 7 października 2019 r., znak BŚ.6233.1.2019.MGG, udzielającej Irreco Sp. z o.o. zezwolenia na odzysk odpadów poza instalacjami lub urządzeniami w związku z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, zlokalizowanego na działce nr ewid. 460 obręb Mirocin Dolny, gmina Kozuchów. W tabelach zamieszczonych w pkt. I decyzji wskazane zostały odrębnie w pkt. I.1 rodzaje i masy odpadów przewidzianych do budowy skarp, w tym obwałowań, kształtowania korony składowiska, a także porządkowania i zabezpieczania przed erozją wodną i wietrzną skarp i powierzchni składowiska oraz odrębnie w pkt. I.2 rodzaje i masy odpadów przeznaczonych do budowy warstwy rekultywacyjnej (biologicznej).

W pkt. IV tej decyzji, w którym stosownie do wymogu wynikającego z zapisu art. 43 ust. 2 pkt 3 u.o.o. określone zostały dopuszczone metody przetwarzania odpadów, Starosta dopuścił stosowanie procesów odzysku R3, R5 i R11 i wskazał, że zamknięcie składowiska odpadów odbędzie się w kilku etapach:

- *faza przygotowania składowiska obejmująca w pierwszej kolejności ukształtowanie powierzchni skarp składowiska poprzez wypełnienie niecki przedmiotowego składowiska odpadami w ilości nie przekraczającej rzędnej jego obwałowania. Do budowy skarp, w tym obwałowań, kształtowania składowiska, a także porządkowania i zabezpieczenia przed erozją wodną i wietrzną skarp i powierzchni korony składowiska zostaną wykorzystane odpady wymienione w pkt I.1 niniejszej decyzji;*

- *zamknięcie składowiska które obejmuje wykonanie uszczelnienia górnego i bocznego za pomocą maty betonitowej (...);*

- *na wykonanych wcześniej warstwach rekultywowanego terenu projektuje się uformowanie warstwy biologicznej stanowiącej podłoże glebowe (gr 100 cm lub 200 cm) i okrywę rekultywacyjną z humusu gr 30 cm (minimum 20 cm). Projektowana grubość warstwy okrywy rekultywacyjnej (biologicznej) jest uzależniona od planowanych obsiewów i nasadzeń. Grubość tej warstwy nie może przekraczać 1m w przypadku wprowadzenia roślinności niskiej*

Do budowy warstwy rekultywacyjnej (biologicznej) wykorzystane zostaną odpady wymienione w pkt I.2. niniejszej decyzji.

W decyzji określone zostały zatem zarówno poszczególne etapy zamknięcia składowiska, jak i rodzaje odpadów, które mogą zostać użyte (poddane odzyskowi) na

każdym z tych etapów. Jest bezspornym, że odpady o kodach 19 05 03 (kompost nieodpowiadający wymaganiom [nienadający się do wykorzystania]) oraz 19 08 05 (ustabilizowane komunalne osady ściekowe) zostały wskazane w tabeli zawartej w pkt I.2 decyzji, a zatem jako odpady przeznaczone do budowy warstwy rekultywacyjnej (biologicznej).

Tym samym wypełnianie niecki składowiska ww. odpadami na etapie budowy skarp i kształtowania składowiska stanowiłoby zarówno naruszenie warunków zezwolenia, jak i przepisów wskazanych wyżej rozporządzeń w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami oraz w sprawie składowisk odpadów.

Ustalenie, że na składowisko odpadów w Mirocinie Dolnym zwożone są odpady w postaci kompostu nieodpowiadającego wymaganiom i ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych, winno zatem skutkować ustaleniem przez Starostę Nowosolskiego do jakich celów i na jakim etapie procesu zamknięcia i rekultywacji składowiska odpady te zostały użyte. Wprawdzie zarówno warunki zamknięcia, jak i rekultywacji składowiska określone zostały w decyzji Marszałka Województwa Lubuskiego i jest to proces odrębny od procesu odzysku odpadów objętego zezwoleniem Starosty Nowosolskiego, to jednak nie sposób jest pominąć, że procesy te zazębiają się - m.in. w sentencji decyzji Starosty Nowosolskiego wskazano, że zezwala się Irreco Sp. z o.o. na odzysk odpadów poza instalacjami lub urządzeniami w związku z zamknięciem i rekultywacją składowiska odpadów, a w pkt. IV decyzji i w jej uzasadnieniu znajdują się bezpośrednie odwołania do decyzji wskazanej wyżej decyzji Marszałka.

Tymczasem organ I instancji zaniechał ustaleń w tym zakresie, ograniczając się do kontroli ewidencji prowadzonej przez Irreco Sp. z o.o. i stwierdzenia, że zarówno rodzaj jak i masa tych odpadów objęta jest zezwoleniem Starosty Nowosolskiego. Wprawdzie w protokole wizji lokalnej zamieszczone zostało oświadczenie kierownika składowiska, że odpady w postaci ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych zostały użyte do wykonania warstwy biologicznej na tej części składowiska, na której wbudowane zostały pozostałe warstwy zgodnie z projektem technicznym zamknięcia składowiska, jednakże okoliczność ta nie została w żaden sposób zweryfikowana przez kontrolujących w dalszym toku postępowania. Ponieważ kwestia ta ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, brak ustaleń co faktycznego sposobu zagospodarowania tych odpadów musi skutkować uchYLENIEM zaskarżonej decyzji.

Rację ma przy tym organ I instancji wskazując, że warunki zezwolenia na odzysk odpadów określone w decyzji Starosty Nowosolskiego z dnia 7 października 2019 r., znak

BŚ.6233.1.2019.MGG, nie uzależniają realizacji poszczególnych etapów zamknięcia i rekultywacji od całkowitego zakończenia etapu wcześniejszego, to jest wykonania danego etapu na całej powierzchni składowiska. Z punktu widzenia warunków zezwolenia na przetwarzanie – odzysk odpadów należy zatem dopuścić możliwość realizacji tych procesów (z utworzeniem warstwy biologicznej włącznie) w stosunku do części powierzchni składowiska.

Organ I instancji nie uwzględnił wniosku LWIOŚ o cofnięcie Irreco Sp. z o.o. zezwolenia na odzysk odpadów, nie dzielając ustaleń dokonanych przez WIOŚ w toku kontroli składowiska uznając, iż nie jest związany ustaleniami faktycznymi innych organów, natomiast jest zobowiązany do dokonania ustaleń własnych jako „organ właściwy” w rozumieniu art. 47 ust. 1 u.o.o. Stanowisko to jest co do zasady słuszne, aczkolwiek w orzecznictwie sądów administracyjnych wskazywano już, że ustalenia dokonane przez inny organ w toku postępowania określonego w przepisach prawa i przeprowadzonego zgodnie z przepisami prawa można przyjąć za udowodnione bez przeprowadzania dalszych własnych ustaleń. Problem polega jednak na tym, że organ I instancji takich własnych ustaleń nie dokonał, pomijając przy tym tak istotne dla sprawy okoliczności, jak treść pisma pełnomocnika Irreco Sp. z o.o. z dnia 30 listopada 2020 r., w którym w zasadzie spółka potwierdza wystąpienie nieprawidłowości wskazanych przez WIOŚ, czy też fakt, iż na dzień przeprowadzenia oględzin składowiska (11 grudnia 2020 r.) masa odpadów przywiezionych na składowisko określonych w pkt. I.2 zezwolenia ponad trzykrotnie przewyższała masę odpadów określonych w pkt. I.1 zezwolenia. Również zapisy książki eksploatacji składowiska budzą wątpliwości, biorąc chociażby pod uwagę, iż praktycznie od początku w zapisach tych mowa jest o przyjmowaniu odpadów „do rekultywacji”. Ponadto z ustaleń kontroli składowiska przeprowadzonej w lutym 2021 r. przez pracowników Starostwa wynika, że wbrew nakazowi WIOŚ na składowisko są nadal przyjmowane odpady przeznaczone do wykonania warstwy biologicznej.

Organ I instancji w dalszym toku postępowania powinien zatem ustalić, jakie zastosowanie znalazły odpady przywiezione na składowisko wymienione w pkt. I.2 decyzji Starosty Nowosolskiego, wykorzystując w tym celu dostępne środki dowodowe – od ponownych oględzin składowiska i ponownej analizy dokumentacji prowadzonej w związku z działalnością składowiska, po przesłuchanie świadków i stron - aż po zlecenie badań laboratoryjnych dotyczących składu morfologicznego czy też zawartości substancji organicznych w poszczególnych warstwach odpadów.

Ponadto Kolegium poucza strony, że w postępowaniu sądowoadministracyjnym mogą się ubiegać o przyznanie im prawa pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania w sądzie lub w toku postępowania przed sądem. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Skład orzekający:

1. Justyna Pawlak

2. Małgorzata Buczkowska

3. Sławomir Wiśniewski

Otrzymują:

- 1) rpr. Joanna Wołkowska
Kancelaria Prawna
ul. Gen. Józefa Hallera 11, lok. 13
53-319 Wrocław
- 2) Irreco Sp. z o.o.
ul. Poczтовая 24
66-010 Nowogród Bobrzański
- 3) Lubuski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
ul. H. Siemiradzkiego 19
65-231 Zielona Góra
- 4) Starosta Powiatowy w Nowej Soli
- 5) a/a